

[Skjerbæk.]

for nærmere Undersøgelse og Overvejelse i Udvalget.

Maa jeg nævne, at medens man ikke her har ment, at der burde være Adgang til at indanke Grundlaget for Indlæggelsen, har man i den Lov, som kom i 1934 vedrørende de aandssvage, givet Adgang til at indanke selve Grundlaget for Indlæggelse i Aandsvageanstalt for Socialministeriet. Man kunde vel altsaa her have givet en lignende Adgang til Anke til Justitsministeriet, hvis man vilde blive i Lovforslagets System. Jeg skal siden komme tilbage til Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtigt at gøre Justitsministeriet til Ankeinstans.

Jeg kan ligeledes slutte mig til de Bemærkninger, der blev fremsat af den ærede sidste Taler om, at hvis Sindssygehospitalernes Arbejde fremtidig ogsaa skal omfatte andre end egentlig sindssyge, maa saadanne Personer ikke falde ind under Loven. Det fremgaar ogsaa af Bemærkningerne, at det er Tanken, at Ordningen skal være saadan. Der tænkes her særlig paa den Gruppe af Personer med mere eller mindre udtalte psykopatiske Træk, som kan ligge lige op ad de sindssyge, hvad deres Lidelses Art og Omfang angaar, men som i øvrigt paa andre Punkter kan adskille sig fra de sindssyge. Jeg vil gerne i denne Sammenhæng bemærke, at jeg haaber, at det Udvalg, der er nedsat af Indenrigsministeriet til Overvejelse af dette Spørgsmaal, snart maa komme med Forslag.

Der er et Omraade, hvor jeg i hvert Fald ud fra mit eget Arbejde kan sige, at der er stærk Trang til at faa afhjulpethed en Nødstilstand. Det er med Hensyn til Tilvejebringelse af en særlig Børneafdeling ved et Sindssygehospital. Vi har i Øjeblikket den Ordning, at Børn, som indlægges til Observation eller Behandling i et Sindssygehospital, indlægges sammen med og færdes mellem de voksne sindssyge. Det er i Længden en ganske uforsvarlig Ordning, og jeg haaber derfor, at det Udvalg, der arbejder med dette Spørgsmaal, snart kommer med Forslag, som kan afhjælpe denne Mangel. Jeg kan i øvrigt kun være tilfreds med, at man ikke i Forslaget har givet nærmere Regler om Børns Indlæggelse i Sindssygehospital, idet jeg gaar ud fra, at man har tilstrækkelige Regler i Loven om offentlig

Forsorg, § 135, som giver Mulighed for at bryde Forældrenes Modstand mod en saadan Indlæggelse, hvis den er paakrævet.

Med Hensyn til den foreslaede Tilsynsværgelse vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at hvis man indfører en saadan Tilsynsværgelse for de sindssyge, rejser der sig det Spørgsmaal, om man ogsaa bør have en saadan Tilsynsværgelse for andre Personer end sindssyge — jeg tænker her særlig paa Epileptikere og lettere aandssvage. Det er sagt af Aandssvageforsorgens egne Folk, at Aandssvageforsorg i Dag er noget ganske andet end for en Aarrække siden. Aandssvageanstalterne tager sig af mange lettere aandssvage. Jeg kan maaske udtrykke det saaledes, at jo højere man gaar op med Intelligensten, selv om den er mangelfuld, des mere Vægt bør man lægge paa, at der ikke sker Fejtagelser, og at man ikke holder Personer tilbage, som i Virkeligheden ikke burde være under en saadan Forsorg. Jeg skal ikke med disse Ord sige noget om, at der sker Misbrug, ingenlunde, men jeg vil gøre opmærksom paa, at det Problem, som man har Øje for i det Lovforslag, der ligger foran os, melder sig ogsaa, naar vi ser paa andre Grupper af Personer, som mod deres Vilje kan anbringes under en langvarig, maaske livsvarig Forsorg.

Jeg vil i denne Sammenhæng gerne spørge, om der har været Lejlighed til at forhandle dette Spørgsmaal med dem, der staar ude paa Arbejdspladserne — jeg tænker her paa de Overlæger, der leder vore Sindssygehospitaller, og andre, som er særligt interesserede, de psykiatrisk uddannede Læger. Hvis det ikke skulde være Tilfældet, skal jeg blot udtale, at jeg gaar ud fra, at der bliver Lejlighed til at faa Spørgsmaalet drøftet eller bliver Lejlighed for disse Personer til at fremsætte deres Synspunkter. Indførelse af Tilsynsværgesystemet vil først og fremmest være en Byrde for de enkelte Hospitaler og deres Ledere, og derfor vil det være af stor Betydning, hvordan de ser paa Sagen.

Saa skal jeg endelig sige et Par Ord om Spørgsmaalet om Tilbageholdelse af den, som er blevet anbragt i Sindssygehospital. Der er, som det er omtalt af tidligere Talere, indført en Adgang til Anke til Justitsministeriet ved Bestemmelser i Lovforslagets § 8, Stk. 2, og § 9. Der er i Lovforslagets